

UCHWAŁA NR III/18/2018
RADY POWIATU INOWROCŁAWSKIEGO
z dnia 21 grudnia 2018 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat obowiązujących w 2019 r. za usunięcie pojazdu z drogi na obszarze powiatu inowrocławskiego i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 995 z późn. zm.)¹ oraz art.130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990 z późn. zm.)² w związku z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 14 sierpnia 2018 r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2019 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (M. P. z 2018 r. poz. 802) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłaty za usunięcie pojazdu z drogi powiatu inowrocławskiego i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym w przypadkach określonych w art. 130a ust. 1-2 ustawy Prawo o ruchu drogowym w wysokości określonej w załączniku do uchwały.

§ 2.1. Ustala się opłaty z tytułu kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od jego usunięcia, w wysokości określonej w załączniku do uchwały.

2. Naliczenie opłaty, o której mowa w ust. 1, następuje w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia lub dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Inowrocławskiego.

§ 4. Uchwała nr XXXIII/281/2017 Rady Powiatu Inowrocławskiego z dnia 24 listopada 2017 r. sprawie ustalenia wysokości opłat obowiązujących w 2018 r. za usuwanie pojazdów z dróg na obszarze powiatu inowrocławskiego i przechowywania ich na parkingu strzeżonym oraz wysokość kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia, a następnie odstąpienia od usunięcia pojazdu traci moc z dniem 31 grudnia 2018 r.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i ma zastosowanie do opłat od 1 stycznia 2019 r.

**Przewodniczący
Rady Powiatu Inowrocławskiego**

Marek Mieszko Gerus

¹ Zmiany do tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, poz. 1349 i poz. 1432,
² Zmiany do tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2017 r. poz. 1926 oraz z 2018 r. poz. 1629

1. Stawki opłat za usunięcie pojazdu z drogi w przypadkach określonym w art. 130a ust. 1-2 ustawy Prawo o ruchu drogowym

Rodzaj pojazdu	Opłata w zł
rower lub motorower	115
motocykl	227
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t	494
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	616
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	871
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	1284
pojazd przewożący materiały niebezpieczne	1562

2. Stawki opłat za parkowanie pojazdu na parkingu strzeżonym

Rodzaj pojazdu	Opłata w zł za każdą dobę przechowywania*
rower lub motorower	21
motocykl	28
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t	41
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	53
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	77
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	139
pojazd przewożący materiały niebezpieczne	204

3. Stawki opłat z tytułu kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od jego usunięcia:

- 1) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia

Rodzaj pojazdu	Opłata w zł
rower lub motorower	58
motocykl	114
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t	247
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	308
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	436
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	642
pojazd przewożący materiały niebezpieczne	781

2) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu

Rodzaj pojazdu	Opłata w zł
rower lub motorower	86
motocykl	170
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t	371
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	462
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	653
pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	963
pojazd przewożący materiały niebezpieczne	1172

*doba rozpoczyna się z chwilą umieszczenia pojazdu na parkingu strzeżonym

Przewodniczący
Rady Powiatu Inowrocławskiego
Marek Mieszko Gerus

UZASADNIENIE DO UCHWAŁY NR III/18/2018
RADY POWIATU INOWROCŁAWSKIEGO
z dnia 21 grudnia 2018 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat obowiązujących w 2019 r. za usunięcie pojazdu z drogi na obszarze powiatu inowrocławskiego i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym.

Usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych z dróg w przypadkach, o których mowa w art. 130a ust. 1-2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990 z późn. zm.), należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonywanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych.

Przedmiotem niniejszej regulacji jest ustalenie na rok 2019 stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym.

Zgodnie z art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 995 z późn. zm.) do wyłącznej właściwości rady powiatu należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu.

Przepis art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym zawiera delegację dla rady powiatu do określenia corocznie wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym oraz określenia wysokości kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od jego usunięcia.

Na każdy rok kalendarzowy minister właściwy do spraw finansów ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polski „Monitor Polski” maksymalne stawki opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym.

Zaproponowana w treści uchwały wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie oraz wysokość kosztów, które musi pokryć właściciel w przypadku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od jego usunięcia, są konsekwencją szczegółowej analizy przesłanek ustawowych.

Zgodnie z art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym rada powiatu przy podejmowaniu uchwały w sprawie wysokości opłat ma obowiązek uwzględnienia konieczności zapewnienia sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg i ich przechowywaniem, kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, z zachowaniem, maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym ogłaszanych w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów na każdy rok kalendarzowy. Są to jedyne przesłanki materialnoprawne kształtujące treść uchwały podejmowanej na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Pierwsza przesłanka wiąże się z koniecznością sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg oraz przechowywaniem usuniętych pojazdów. Tak sformułowana wytyczna wymaga wcześniejszego wyjaśnienia użytego w niej pojęcia „sprawność realizacji zadań”. Sprawność działań jest podstawowym pojęciem prakseologii. W zastosowaniach praktycznych największe znaczenie ma podejście syntetyczne odnoszące się do ogółu wszystkich walorów danego działania rozpatrywanych łącznie – nie zaś podejście uniwersalne (sprawność jako pojęcie abstrakcyjne), czy manipulacyjne (odnoszące się do poszczególnych czynności) (por. T. Kotarbiński, *Traktat o dobrej robocie*, Ossolineum, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk, 1973, s. 373-374). W klasycznym podejściu na sprawność działania składają się (por. *Organizacja i zarządzanie*, p.zb. p.red. M. Przybyły, Akademia Ekonomiczna, Wrocław 2001, s. 43):

1. skuteczność wyrażająca zgodność wyniku z celem,
2. ekonomiczność – wyrażająca stosunek wyniku użytecznego do kosztu. Działanie jest

uznawane za ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż wysokość poniesionych w związku z tym kosztów.

Należy zatem rozważyć co jest celem zadania publicznego polegającego na usuwaniu pojazdów z dróg w trybie art. 130a i – będącego konsekwencją usunięcia – przechowywania pojazdu. Oczywiście za cel nie należy uznać usunięcia per se; analiza przesłanek usunięcia pozwala stwierdzić, że celem tym jest, co do zasady, zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Większość przesłanek można bowiem ująć w dwóch grupach:

1. pozostawienie pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i stanowi dolegliwość dla innych, w szczególności utrudnia ruch lub zagraża bezpieczeństwu;
2. zatrzymanie pojazdu, który z różnych względów – związanych zarówno z pojazdem, jak i z osobą nim kierującą – nie powinien się w danym miejscu lub okolicznościach poruszać.

Zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa wynikać powinno nie tylko z samego faktu likwidacji stanu zagrażającego bezpieczeństwu, lecz również poprzez prewencję indywidualną, jak i ogólną. Warto odnotować, że zwrócił uwagę na ten aspekt Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, który w wyroku z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. II SA/GI 387/14 stwierdził: „Wysokość stawek za przechowywanie pojazdów usuwanych z drogi jest ustalana na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym, które różnią się w sposób zdecydowany od stawek opłat pobieranych na innych parkingach, ma to na celu nie tylko zwrot kosztów poniesionych przez dozorców i należne im z tego tytułu wynagrodzenie, ale przede wszystkim dyscyplinowanie właścicieli czy dysponentów usuwanych z drogi pojazdów stwarzających zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, bądź naruszających inne przepisy.” Nie należy tego mylić z sankcyjnym charakterem opłaty, lecz właśnie upatrywać w tym działania sprzyjającego sprawności realizacji zadania określonego w art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Sprawność będzie zatem polegała nie tylko na szybkim usuwaniu pojazdów, lecz przede wszystkim na minimalizacji ogólnej liczby przypadków, w których istnieje konieczność usunięcia pojazdu z drogi. Będzie to zarówno skuteczne (osiągnięcie celu związanego z bezpieczeństwem), jak i ekonomiczne.

Dodatkowo z aspektem ekonomiczności wiąże się ujęcie w kalkulacji opłat różnicy między ogólnymi kosztami realizacji zadania, a realnie uzyskanymi dochodami – zarówno z opłat, o których mowa w art. 130a ust. 5c, jak i zwrotu kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h ustawy Prawo o ruchu drogowym. Przyjąć bowiem należy, że pod pojęciem kosztu występującego w definicji ekonomiczności należy rozumieć dodatkowy koszt ponoszony ze środków publicznych. Im ten koszt jest mniejszy, tym ekonomiczność, a zatem i sprawność realizacji zadania jest wyższa. Uchwałą nr XXXIII/281/2017 Rady Powiatu Inowrocławskiego z dnia 24 listopada 2017 r. sprawie ustalenia wysokości opłat obowiązujących w 2018 r. za usuwanie pojazdów z dróg na obszarze powiatu inowrocławskiego i przechowywania ich na parkingu strzeżonym oraz wysokość kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia, a następnie odstąpienia od usunięcia pojazdu, ustalono stawkę za m.in. usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t w wysokości 476,00 zł, a za jego przechowywanie na parkingu strzeżonym w wysokości 39,00 zł za każdą dobę przechowywania. Zgodnie z art. 130a ust. 6c ustawy Prawo o ruchu drogowym na każdy rok kalendarzowy minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" maksymalne stawki opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdów. Uchwalone przez Radę Powiatu Inowrocławskiego stawki na rok 2018 są niższe w stosunku do maksymalnych stawek ogłoszonych w obwieszczeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2018 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (M. P. z 2017 r. poz. 772), które wynoszą kolejno 486,00 zł i 40,00 zł. W dniu 29 grudnia 2017 r. Powiat Inowrocławski zawarł umowę z przedsiębiorcą na świadczenie usług w zakresie usuwania pojazdów z dróg na terenie powiatu inowrocławskiego oraz przechowywania ich na parkingu strzeżonym w roku 2018 w przypadkach określonych w art. 130a ust. 1-2, ustalając

stawkę jaką Powiat Inowrocławski zapłaci temu przedsiębiorcy za m.in. usunięcie pojazdu o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t oraz za każdą dobę jego przechowywania kolejno w wysokości 430,00 zł i 30,00 zł. W roku 2018 (w okresie od 1 stycznia 2018 r. do 30 listopada 2018 r.) z dróg powiatu inowrocławskiego usunięto 4 pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t. Dwa spośród tych pojazdów zostały odebrane przez osoby uprawnione, a pozostałe dwa według stanu na 30 listopada 2018 r. były przechowywane na parkingu przedsiębiorcy. Zgodnie z obowiązującymi stawkami uchwalonymi przez Radę Powiatu Inowrocławskiego na 2018 r., przychód z tytułu usunięcia i przechowywania tych pojazdów wyniósł 5.554,00 zł. Natomiast według stanu na 30 listopada 2018 r. koszty jakie Powiat Inowrocławski poniósł w związku z usunięciem tych pojazdów i ich przechowywaniem wynoszą 13.690,00 zł. Przy zestawieniu przychodów i kosztów Powiat Inowrocławski z tytułu powierzenia realizacji zadania, o którym mowa w art. 130a ust. 5f ustawy Prawo o ruchu drogowym poniósł stratę na poziomie 8.136,00 zł. Zaznaczyć należy, że pomimo faktu, iż stawki uchwalone przez Radę Powiatu Inowrocławskiego na 2018 r. są zbliżone do maksymalnych stawek ustalonych przez Ministra Rozwoju i Finansów, realizacja tego zadania jest nieekonomiczna, gdyż generuje dodatkowe koszty ponoszone ze środków publicznych. Konsekwencją tego jest konieczność ustalenia stawek za usunięcie i przechowywanie pojazdów na poziomie wyższym niż stawki jakie zaproponował przedsiębiorca w ramach złożonej oferty na realizację powierzonego przez powiat zadania usuwania i przechowywania pojazdów, dążąc do skompensowania ponoszonych przez Powiat Inowrocławski strat, tym samym poprawiając sprawność realizacji tego zadania.

Dążenie do podnoszenia ekonomiczności to ekonomizacja. Polega ona na wyborze najskuteczniejszego (najlepszego) spośród możliwych działań ze względu na założony cel oraz warunki, jakie cel ten ograniczają. W celu podniesienia ekonomiczności nie tylko postawiono na dyscyplinowanie właścicieli pojazdów, ale również zastosowano rozwiązania ściśle finansowe. Jak podkreślono wyżej, działanie jest ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż wysokość poniesionych w związku z tym kosztów. Statystyka odbierania pojazdów usuniętych z dróg w latach 2017-2018 wskazuje na trend ich odbierania następnego dnia po dniu ich usunięcia lub nie odebrania pojazdu w ogóle. Nie odebranie pojazdu w drugim dniu jego przechowywania w większości przypadków, zakończyło się wystąpieniem przez Starostę Inowrocławskiego na mocy art. 130a ust. 10 ustawy Prawo o ruchu drogowym do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przypadku na rzecz powiatu, a w dalszej kolejności do wydania decyzji o zapłacie kosztów jego usunięcia i przechowywania i próbie wyegzekwowania tych należności od właścicieli pojazdów. Zgodnie bowiem z art. 130a ust. 10h ustawy Prawo o ruchu drogowym koszty związane z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania ponosi osoba będąca właścicielem tego pojazdu w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu. Decyzję o zapłacie tych kosztów wydaje starosta. Natomiast zgodnie z art. 130a ust. 10i ww. ustawy, jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 10h. Tak unormowane przepisy prawa w znacznym stopniu wydłużają, a czasem nawet uniemożliwiają odzyskanie środków przeznaczonych przez powiat na realizację ustawowego zadania. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2018 r. sygn. I OSK 2331/17 za moment zakończenia postępowania rozumieć należy dzień, w którym uprawomocniło się orzeczenie o przypadku pojazdu na rzecz powiatu. Dzień ten wyznacza moment w którym starosta może wszcząć postępowanie dotyczące zapłaty kosztów usunięcia i przechowywania pojazdu. Warunkiem jednakże zakończenia postępowania o zapłacie kosztów jest ustalenie właściciela pojazdu na dzień wydania dyspozycji usunięcia pojazdu oraz danych osoby nie będącej właścicielem pojazdu, a która dysponowała tym pojazdem w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu. Warunek ten w wielu przypadkach nie jest możliwy do spełnienia co wiąże się z zakończeniem postępowania poprzez jego umorzenie, a w konsekwencji

przekłada się na fakt, iż koszty usunięcia i przechowywania pojazdu zostaną pokryte ze środków publicznych.

Doświadczenie z lat ubiegłych wskazuje na fakt, iż od chwili złożenia wniosku do sądu do dnia wydania prawomocnego orzeczenia o przepadku pojazdu upływa znaczna ilość czasu, na którego skrócenie nie ma żadnego wpływu wnioskodawca. W konsekwencji przyczynia się to do dużego wzrostu kosztów przechowywania pojazdu, które pokryć zmuszony jest Powiat Inowrocławski ze środków publicznych, a ich odzyskanie w drodze decyzji rozciąga się w czasie. W następstwie takich okoliczności jako jedno z kryteriów wyliczenia ceny za wykonanie przez przedsiębiorcę usługi przechowywania pojazdów przyjęto, że stawka od 91 doby przechowywania pojazdu (tj. doby w której Starosta Inowrocławski może, przy spełnieniu ustawowych wymagań, wystąpić z wnioskiem do sądu o orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz powiatu), będzie stanowić nie więcej niż 30% stawki za pierwszą dobę przechowywania pojazdu. Postawienie takiego warunku ma na celu zmniejszenie kosztów przechowywania pojazdów przez okres niezależny od Starosty Inowrocławskiego, a które w świetle powyższego w wielu przypadkach nie mogą być odzyskane w drodze decyzji o zapłacie kosztów i mają ogromny wpływ na ekonomiczność wykonywanego zadania, a co za tym idzie również na jego skuteczność.

Zgodnie z zapisem art. 130a ust. 5f ustawy Prawo o ruchu drogowym usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonywanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych. Starosta Inowrocławski korzystając z przysługującego mu uprawnienia, w trybie zapytania ofertowego na usługę, dokonał wyboru oferty i wyłonił przedsiębiorcę, który w ramach zawartej umowy będzie w 2019 r. świadczył usługę w zakresie usuwania pojazdów z dróg na terenie powiatu inowrocławskiego oraz przechowywania ich na parkingu strzeżonym. Kryterium wyboru oferenta stanowiła najniższa cena za świadczenie ww. usługi oraz spełnienie ściśle określonych wymagań cenowych, ekonomicznych i technicznych niezbędnych do prawidłowego realizowania powierzonego zadania. Wyłoniony przedsiębiorca spełnia stawiane warunki i zaoferował stawki według poniższego zestawienia:

1. Stawki opłat za usunięcie pojazdu z drogi na koszt właściciela w przypadku określonym w art. 130a ust. 1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz jego przechowywanie na parkingu strzeżonym:

1) rower lub motorower:

- a) za usunięcie – 80 zł;
- b) za przechowywanie – 15 zł;

2) motocykl:

- a) za usunięcie – 180 zł;
- b) za przechowywanie – 20 zł;

3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t:

- a) za usunięcie – 430 zł;
- b) za przechowywanie – 35 zł;

4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t:

- a) za usunięcie – 570 zł;
- b) za przechowywanie – 45 zł;

5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t:

- a) za usunięcie – 800 zł;
- b) za przechowywanie – 65 zł;

6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t:

- a) za usunięcie – 1200 zł;
- b) za przechowywanie – 120 zł;

7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne:

- a) za usunięcie – 1480 zł;
 - b) za przechowywanie – 180 zł;
2. Stawki opłat z tytułu kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od jego usunięcia:
- 1) rower lub motorower:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 40 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 60 zł;
 - 2) motocykl:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 90 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 110 zł;
 - 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 215 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 250 zł;
 - 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 285 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 300 zł;
 - 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 400 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 450 zł;
 - 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 600 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 600 zł;
 - 7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne:
 - a) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia – 740 zł;
 - b) w przypadku dojazdu do miejsca zdarzenia i podjęcia czynności załadunku pojazdu – 800 zł.

Zaoferowane przez przedsiębiorcę stawki przyjęto jako dolne ograniczenie wysokości uchwalanych stawek opłat, gdyż przyjęcie ich na poziomie niższym oznaczałoby konieczność dofinansowania realizowanego zadania ze środków publicznych.

Uwzględnienia wymaga fakt, iż na ogłoszone przez Starostę Inowrocławskiego zapytanie ofertowe na realizację przedmiotowego zadania odpowiedział jeden przedsiębiorca, który złożył wyłonioną ofertę. Wynika to zapewne z konieczności spełnienia przez oferenta bardzo zaostrożonych warunków jakie stawia zamawiający, który kieruje się przesłankami wskazanymi w art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Tylko podmiotowi posiadającemu odpowiednie uprawnienia do wykonywania określonej działalności, dysponującemu odpowiednim potencjałem technicznym oraz będącemu w bardzo dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, Starosta Inowrocławski może powierzyć realizację zadania usuwania oraz przechowywania pojazdów. Spełnienie tych warunków wiąże się z dużymi kosztami ponoszonymi przez przedsiębiorcę, a ponoszone koszty wpływają bezpośrednio na cenę za usługi, których wartość przedstawiono powyżej. Nadmienić należy ponadto, że również specyfika samego powiatu inowrocławskiego ma zasadniczy wpływ na brak chętnych oferentów. Powiat ten jest obszarowo jednym z największych powiatów w Polsce, co znacząco wpływa na duży koszt samego usunięcia pojazdu (dojazd i holowanie). Z tego też powodu Powiat Inowrocławski w latach wcześniejszych borykał się z problemem braku oferentów. Można domniemać, że podmioty świadczące usługi komercyjne polegające na usuwaniu pojazdów z dróg i ich przechowywaniu na parkingu strzeżonym, dokonując kalkulacji cenowej takiej usługi, biorąc

pod uwagę nawet maksymalne stawki ogłaszane na dany rok kalendarzowy przez ministra właściwego do spraw finansów, nie składały ofert w ogłaszanych przetargach, ponieważ usługa ta nie kalkulowała się cenowo.

Uwzględniając powyższe nie sposób nie zgodzić się z Naczelnym Sądem Administracyjnym, który w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 916/16 wskazał, że niedopuszczalne jest kierowanie się przy ustalaniu wysokości opłat dodatkowymi przesłankami niewymienionymi w treści art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, np. przesłanką zapewnienia dodatkowych wpływów budżetowych. Takie i inne przesłanki nie były brane pod uwagę przy tworzeniu przedłożonego projektu uchwały. Dodać należy, że w przywoływanym wyżej wyroku NSA słusznie zauważył, że wpływ przesłanek wymienionych w delegacji ustawowej na ostateczne rozstrzygnięcie podejmowane przez radę powiatu wyznaczony jest obowiązkiem ich wzięcia pod uwagę, co daje radzie powiatu pewną elastyczność w kształtowaniu treści uchwały. Uwzględniając przesłanki zawarte w art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym i korzystając z przyznanej elastyczności kształtowania opłat, zostały one zaproponowane w wysokości zgodnej ze stawkami ogłoszonymi w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 14 sierpnia 2018 r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2019 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (M. P. z 2018 r. poz. 802).

Mając na względzie powyższe, celem sprawnej realizacji zadań własnych powiatu konieczne jest podjęcie przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący
Rady Powiatu Inowrocławskiego

Marek Mieszko Gerus